

with Giacomo Sintini The man who passed the Cancer

I Want to Live!

Health is one of those blessings that you do not appreciate until you lose it. "Giacomo sintini" famous Italian setter now appreciates his health very well. Two years ago, he found that he is suffering from lymphoma cancer. He said goodbye to professional world of volleyball activities and began his treatment. He did not give up against giant of cancer and boosted his motivation and self-confidence to recover. Now it is a few months that he has made full recovery and has returned to the world of volleyball.... During this time he has launched a research charity, to help cancer patients. He has published the story of his struggle with cancer in a book. "Jack" is now not only a hero to his people, but a harbinger of strength and courage. He asks cancer patients that not to give up against their diseases and to believe that even cancer can be overcome and return to the joyful days.

What did happen to you that you decided to write the book?

As soon as I recovered and returned to the previous situation, I start to tell my life story. I went to the hospitals and told my life story for children, teenagers, and even children who were under treatment, I told them that I am recovering and I can resume my career in Serie A, soon. My testimony was very important to them and helped them to cope with their tough disease. Patients always need hope and considering real and positives examples. In fact happy ending stories must be told to them to believe that even cancer can be cured. I am still doing the same thing and I tell the story of my life, at every opportunity, through newspapers, schools and universities, religious organizations, TV and hospitals. I thought I should write a book about this because this book is a great opportunity for my purpose and allows more people to read my story.

Why the book titled "Strength and Courage"?

Because, I wanted the title to be effective for all people who are facing this problem in their life. Actually, an illness is an accident or something that exposes a man to a difficult test. If I have the chance to stay by all of the people who have this problem in their lives, I will tell them: "be strong! do not be disappointed, I was like you, but now I'm here and I'm very good and I'm doing what I like it amorously. Be brave! Everything will be fine very soon! "

Who did you think of while you were writing the book?

I thought about myself, my family, to all of the things we have to endure, my little girl that after few years will be able to read and write and can read this book, to all patients and physicians and nurses who face cancer every day.

What was your feeling when you first realize that you have can-

It was a very difficult moment. For a moment I thought that everything is over and I've reached the end. I admit that I scared very much, I was afraid of dying. I really feared that I wouldn't see my loved ones again. I was afraid of saying goodbye to my dreams and aspirations. But then later I thought about how I could fight against cancer.

At that time didn't you think to retirement from volleyball?

Exactly! I didn't think to volleyball first. Because, I was so down and had to search for ways to save my life. At that time I just wanted to survive and live. Just after the chemotherapy started and my disease was rolling back due to chemotherapy, volleyball became the biggest motivator for me to think about future and crossing this stage. Exactly at the same time I thought about returning to competitions. I wanted regain whatever the cancer wanted to separate from me.

How do you define the cancer is in a few sentences?

Cancer is a killer. A silent, indirect and coward disease that attacks you from within you and you can not feel it until is not malignant. He wants to kill you silently. Cancer is relentless, and its goal is to bring the patient down. It attacks everybody, women, children and kids! In my opinion cancer is the greatest enemy of all time.

How could you stand against cancer, and overcome it?

First of all, I should say I was a lucky man. Because a very good medical team in Perugia was treating me, and at the same time I felt a very powerful family at my side. My body was very strong physically, because I was too young and because of the exercises that I've done in volleyball. That is why in a very short time I could handle tough chemotherapy. My mentality was very strong. I mean, I had a firm motivation to survive, I wanted to live. Definitely from medical point of view, in this disease treatment steps is crucial. But body and mental strength, motivation, self-confidence and courage also have a very important role. These made my chance more to overcome the cancer.

At the time that you were battling cancer, what motivates you to return to volleyball?

I love volleyball. Volleyball is my life. At that time, I only dreamt of going back and playing volleyball. It was not even important for me to play in the Serie B or Serie C. I just wanted to go back. Just when the signs of recovery appeared, I imagined in my mind that I had gone back to field and was playing with the ball. In my mind, I saw that I had gone back again to the professional world, and I had overcome the difficult diseases in the world. I told myself that I am a normal person and I don't have a particular problem and these suggestions led me to defeat cancer and return to the volleyball after seven courses of chemotherapy.

You're now one hundred percent healthy, and in ideal condition. To whom do you owe this success?

I owe my wife, Alessia, my daughter, Carolina and my family. During this time my wife was always at my side and helped me. I owe the physicians and those who treated me with love and in a total professional manner. I owe my courage that I was not disappointed. I owe Trentino president, coaches and all of my teammates that trusted me and looked at me as a professional player and took advantage of my abilities. I owe God that in those difficult times supported me and gave me a second chance to live.

How did cancer change your view?

Well I've changed a lot compared to the past. Now, I am more grateful than before, and I am aware that I should not lose my luck. Now I understand that for those who live healthy, there is no problem in life that cannot be solved. Health is the most important thing in the

Now what is the Italians' idea about your strength in the field?

People tell me that I have a very good position in the field and they are happy to see me again being active in volleyball. They believe that I've become relaxed and more cool-headed than before. In their idea

I have reached a certain maturity and there's nothing in the sport that can your life? anguish me. I, also, believe that now playing with volleyballs ball is more than a sport for me. To me volleyball is a message for all patients throughout the world. Volleyball is a passion for me by which I've won all the bets What characteristics do you in my life.

What is your opinion about the power of the human mind and its efare very kind to me. But a real fect on his/her life?

Everything we do in our lives depends on our mentality. Right mentality creates the conditions so that a person reaches to his/her intended results in all issues such as marriage, disease treatment and so many other cases and leave barriers behind successfully.

What is the biggest lesson that volleyball taught you during your life?

The most important things I learned were discipline and willing to achieve excellence. Rules have great importance and further the game, at the same time they are the keys to victory. Everyone on the pitch must do his duties very well and help others, too. These are lessons I have learned in volleyball.

My parents as well as Giuseppe Brusi, one of the heads of the Club Ravenna, whom I have learned quite a lot lessons from since I was a little kid.

You are a true hero for the people. think a true hero should have?

I thank all of you. People hero to me is someone who, prior to anything, has been successful in a race, who has the knowledge to win, and raise his head after a huge disappointment and humbly continue doing his job. A hero must be example of humanity and through this Trait guide

the others. He must know responsibility. A true hero is a humble person and knows that there are always new ment cost? things to learn in life.

When did you decide to establish an association?

Before BMT, (Bone Marrow Transplantation) coinciding with the start of

Who had the greatest influence on At that time, my wife and I were looking for a way to thank the doctors were busy treating patients and wanted to help those who grapple with cancer, every day. So we decided to establish an association.

> In fact this association launched after your treatment?

> > YES. It was established in April 2012, about two months after the completion of my treatment period.

> > This association is a treatment center?

No. It is not a medical center to treat patients. It is a research center and it is a place to raise funds for medical research in the field of diseases such as leukemia and lym-

phoma.

Volleyball

is a passion

for me

by which

I've won all

the bets

in my life

How did you pay for your treat-

I did not pay anything for treatment. I was under treatment at a public Hematology center in Santa Maria Della Misericordia Hospital in Perugia. All my medical expenses were paid by my high-dose chemotherapy courses. the government and regional health

dal campione italiano di pallavolo GIACOMO SINTINI come ho scon FORZA E CORAGGIO

center.

When you retired as a player, what would you like to do? Do you think about coaching?

I like to stay in volleyball and work in this environment. Still, I do not know whether I will work as a

I congratulate

Iranian on

the revolu-

tion they have

done during

recent years

in the devel-

opment of

volleyball

head coach or as a head of a club or not. It depends on the circumstances. I wait and see what will happen.

If you were born again you still would like to be a player?

Surely, if I was reborn, I would still be a player.

What is your personal opinion regarding the current situation of Italian volleyball?

The current economic situation is not good and that we have faced many hardships. But, Serie A matches are being held at the highest level possible. Still, it is a lower level than the past. We have already witnessed a series of competitions were totally different from now. On the Italian national team I should say that fortunately Italy has a strong team and

people are very passionate about it. I believe that Italian volleyball is passing through difficult conditions and this condition will go away soon and we will return back to the highest level possible.

> What is your opinion about Velasco and his success with Iran?

Velasco is a great coach with a unique characteristic. Charisma and his mentality is a true model to all the men who are employed in professional sports. Currently He already has a good performance in the Iranian national volleyball team, and I love this team. I really congratulate the Iranian national team on their successes.

Are you interested in working in the Iranian league?

Yes. Working in the Iranian league can be a beautiful experience for me. I congratulate Iranian on the revolution they have done during recent years in the development of volleyball and their ability to maintain this position.

After stoychev and many players for our team.

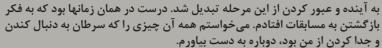
were separated from Trentino, now how is the team's situation?

Yes, many of the strongest players and an admirable coach like stoychev have departed from Trentino. It's still having some of the best and is in good and acceptable situation. Many young players play alongside experienced players like me and Emanuele Birarelli and Sokoloff. I should stress that the team is strong and in good condition. We concerns reaching the final. The conditions for Trentino is just like the past.

Which game was the most difficult game you have ever played?

The fifth final scudetto against Piacenza were held in June 2013, was the most difficult match whom I played in my long career in the volleyball world. Piacenza was a very strong team and motivated to win. At that time it was two years that I hadn't played during the season in a heavy game like that due to my disease. As a result presence in that match, with that special circumstance, was very hard for me. To me, that match was as a great battle, which fortunately had a good end

28 Winter 2014 Winter 2014 29

دنياي والبيال

* سرطان رادر چند جمله چطور تعریف می کنی؟

سرطان یک قاتل است. یک بیماری ساکت، غیرمستقیم و بزدل که از درون به تو حمله می کند و تا زمانی که بد خیم نشده، نمی توانی احساسش کنی. او می خواهد تو را در سیکوت بکشد. سرطان بی رحم است و هدفش این است که بیمار را از پا در آورد. به هر کسی هم حمله می کند؛ زنها، کودکان، بچه ها! به نظر من سرطان بزرگترین دشمن در تمامی زمانهاست.

* چطور توانستی در مقابل سرطان ایستادگی کرده و بر آن پیروز بشوی؟

قبل از هر چیز باید بگویم که من فرد خوش شآنسی بودم. چون تیم پزشکی بسیار خوبی در پروجا مرا درمان می کرد و در عین حال خانوادهای بسیار قدر تمند را در کنار خود احساس می کرده. بدنم از نظر فیزیکی بسیار قوی بود چون هم جوان بودم و هم بسه دلیل تمریناتی که در والیبال انجام داده بودم از نظر قدرت بدنی در شرایط ایده الی قرار داشتم. به همین دلیل توانستم در مدت زمان بسیار کوتاه از پس دورههای سخت شیمی درمانی بر آیم. ذهنیتم هم بسیار قوی بود. یعنی انگیزه بسیاری برای زنده ماندن، داشتم. می خواستم زندگی کنم. قطعا مراحل درمان از نظر پزشکی در این بیماری بسیار مهم و اساسی است. ولی قدرت بدنی و روحی، انگیزه، اعتماد به نفس و شجاعت داشتن هم نقش خیلی مهمی دارند. همینها شانس مرا برای غلبه بر سرطان

* در آن زمان که با سـرطان دسـت و پنجه نرم می کردی، چه انگیزهای تو را به دنیای والیبال بازگرداند؟

من عاشق والیبال هستم. والیبال زندگی من است و آرزویم در آن زمان این بود که فقط به زمین بازی برگشته و بتوانم فعالیت کنم. حتی برایم مهم نبود که در سری (B) یا سری (C) بازی کنم. فقط می خواستم که برگردم. درست زمانیکه نشانههای بهبود در من ظاهر شد در ذهنم تصور کردم که به زمین بازی بازگشته و مشغول بازی کردن با توپ والیبال هستم. در ذهن خودم می دیدم که دوباره به دنیای حرفهای ورزش برگشتهام و بر تمام بیماریهای سخت دنیا غلبه کرده ام. با خود می گفتم که من فردی عادی هستم و مشکل خاصی ندارم و همین تلقینها باعث شد تا بعد از هفت دوره شیمی درمانی موفق به بازگشت به والیبال شده و سرطان را شکست دهم.

* تو حالا در شرایط صد در صد و ایده ال قرار داری. این موفقیت را مدیون چه کسی هستی؟

مدیون همسـرم؛ آلیسـا، دخترم؛ کارولینا و خانواده ام هستم. همسرم طی این مدت همیشه کنارم بود و مرا همراهی کرد. مدیون پزشکان و کسانی هستم که با عشق و با شیوهای کاملا حرفهای مرا درمان کردند. مدیون جرات و شجاعت خودم هم هستم که نا امید نشدم. مدیون رییس باشگاه ترنتینو، مربیان و همه همتیمی هایم هستم که در هر شرایطی به من اعتماد کرده و به چشم یک بازیکن حرفهای مرا دیدند و از توانایی هایم استفاده کردند. مدیون خداوند هستم که در آن لحظات سخت از من حمایت کرد و فرصت دوباره زندگی کردن را به من بخشید.

* سرطان چقدر نگاه تو را در زندگی از نقطه نظر کاری و انسانی تغییر داد؟

خب من نسبت به گذشته خیلی تغییر کرده ام. حالا نسبت به قبل در رابطه با هر آنچه که دارم سپاسگزارتر شدهام و حواسم خیلی جمع است تا خوش شانسیهای زندگیام را از دست ندهم. حالا فهمیده ام برای انسانی که در سلامت زندگی می کند، هیچ مشکلی در زندگی وجود ندارد که قابل حل شدن نباشد. سلامتی مهمترین چیز در جهان است.

مر بهای است. * حالا مردم ایتالیا در رابطه با قدرت تو در زمین بازی چه نظری دارند؟

مردم به من می گویند که موقعیت بسیار خوبی در زمین دارم و از اینکه مرا دوباره در والیبال فعال می بینند، خوشحالند. آنها معتقدند که من نسبت به گذشته آرامتر و خونسردتر شده ام. به نظر مردم، به بلوغ خاصی رسیده ام و هیچ چیزی نیست که در ورزش بتواند باعث نگرانی ام شود. من هم معتقدم که حالا بازی کردن با توپ والیبال برایم چیزی بیشتر از ورزش شده. حالا والیبال برایم در نقش پیغامی است برای تمام بیماران در سراسر دنیا. والیبال برایم عشقی است که به واسطه آن تمام شرط بندیهای زندگی ام را برده ام.

* نظر تو در مورد قدرت ذهن انسان و تاثیر آن در زندگی اش چیست؟ ما هر کاری که در زندگی انجام می دهیم، به ذهنیت مان بستگی دارد. ذهنیت درست،

گفتگوباجکسینتینی؛مردی که سرطان را پاس داد

مىخواھمزندەبمانم!

سلامتی یکی از آن نعمتهایی است که تا از دستش ندهی، قدرش را نمیدانی.

"جاکومو سینتینی"؛ پاسور نامدار والیبال ایتالیا و تیم ترنتینو حالا قدر سلامتی اش را خوب میداند. دو سال پیش متوجه شد که به سرطان لنفوم مبتلاست. از فعالیت در دنیای حرفهای والیبال خداحافظی و درمان را آغاز کرد. مقابل غول سرطان وانداد و انگیزه و اعتماد به نفسش را برای بهبود یافتن تقویت کرد. حالا چند ماهی است که به بهبودی کامل دست یافته و به دنیای والیبال نیز بازگشته است. در این مدت، انجمن خیریهای تحقیقاتی برای کمک به بیماریهای سرطانی راه اندازی کرده. سرگذشت خودش را هم در جریان مبارزه با سرطان، در قالب یک کتاب منتشر کرده است. "جک" حالا برای مردم کشورش نه تنها یک قهرمان ورزشی، بلکه یک منادی قدرت و شجاعت است. بیماران سرطانی را دعوت می کند تا مقابل بیماری شان سر خم نکنند و باور داشته باشند که حتی سرطان را می توان مغلوب کرد و به روزگار خوش گذشته بازگشت.

* چه اتفاقی افتاد که تصمیم به نوشتن کتاب گرفتی؟

به محض اینکه حالم خوب شد و به شرایط قبلی بازگشتم، شروع به تعریف کردن داستان زندگی ام کردم. به بیمارستانها میرفتم و داستان زندگی ام را برای بچهها و نوجوانان و حتی کودکانی که تحت درمان بودند، بازگو می کردم. به آنها می گفتم که دارم به بهبودی دست پیدا می کنم و به زودی می توانم کارم را در سری آ دوباره از سر بگیرم. شهادت من برای آنها بسیار مهم بود و به آنها کمک می کرد تا از پس بیماری سختی که داشتند، بر بیایند. بیماران همیشه به امیدواری و دیدن نمونههایی حقیقی و مثبت نیاز دارند. در واقع باید داستانهای حقیقی با پایان خوش را به آنها گفت تا باورشان بشود که حتی سرطان هم قابل درمان است.

مین هنوز هم به همین کار مشیغول هستم و در هیر فرصتی از طریق روزنامه ها، دانشگاهها و مدارس، انجمنهای دینی، تلویزیون و در بیمارستانها از داستان زندگی خود می گویم. من فکر کردم که باید در این رابطه کتابی بنویسم زیرا این کتاب فرصتی بزرگ برای هدف من است و اجازه می دهد تا داستان زندگی مرا افراد بیشتری بخوانند. * چرا این کتاب با عنوان "قدرت و شجاعت" منتشر شد؟

چون میخواستم برای تمام افرادی که با این مشکل در زندگی خود مواجه هستند، عنوانی تاثیر گذار باشد. یک بیماری در واقع، یک جور تصادف یا چیزی است که فرد را در معرض یک آزمون سخت قرار میدهد. اگر من در کنار تمامی افرادی که دچار این مشکل در زندگی خود هستند قرار بگیرم، به آنها میگویم: "محکم باش! ناامید نشو! من هم مثل تو بودم ولی حالا اینجا هستم و حالم خیلی خوب است و مشغول به انجام دادن کاری هستم که عاشقانه دوستش دارم. قوی باش!شجاع باش!همه چیز خیلی زود خواهد گذشت!"

* وقتی مشغول نوشتن کتاب بودی به چه کسانی فکر می کردی؟

به خودم. به خانواده ام. به تمام چیزهایی که مجبور به تحمل کردنش بودیم. به دختر کوچکم که بعد از چند سال توانایی خواندن و نوشتن را پیدا می کند و می تواند این کتاب را در دست گرفته و بخواند. به همه بیماران و پزشکان و پرستارهایی که هر روز با سرطان مواجه هستند.

* وقتی برای اولین بار متوجه شدی که سرطان داری، دقیقا چه احساسی داشتی؟

لحظه بسیار بسیارسختی بود! برای یک لحظه فکر کردم که همه چیز تمام شده و من به آخر رسیده ام. اعتراف می کنم که ترس خیلی زیادی داشتم. از مرگ می ترسیدم. از اینکه باید تمام کسانی را که دوستشان داشتم از دست می دادم ترسیده بودم. ترس خداحافظی از رویاها و آرزوهایم را داشتم. اما کمی بعد به خودم قدرت داده و فکر کردم چطور می توانم با سرطان مقابله کنم.

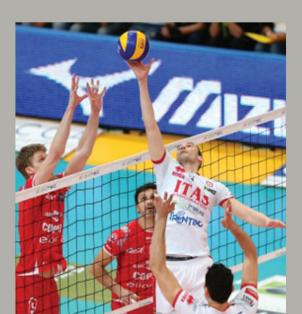
* در آن زمان به فکر کناره گیری و خداحافظی از والیبال نیفتادی؟

دقیقاً اول به والیبال فکر نمی کردم. چون افسرده شده بودم و باید به دنبال راهی برای نجات زندگی خود می گشتم. در آن زمان فقط می خواستم زندگی کنم و زنده بمانم. درست بعد از اینکه مراحل شیمی درمانی شروع شد و بیماری ام به واسطه شیمی درمانی در حال عقب نشینی بود، والیبال برایم به بزرگترین محرک برای فکر کردن

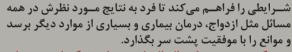

رمستان ۹۲ ۹۲۵

DADORI

* بزرگترین درسیی که والیبال طی دوران زندگی ات به تو داد، چه بوده؟

مهمترین چیزی که یاد گرفتم نظم و انضباط و تمایل برای رسیدن به تعالی بوده است. قوانین از اهمیت بسزایی بر خوردارند و و بازی را پیش می برند. در عین حال کلید رسیدن به پیروزی به حساب می آیند. هر کسی در زمین بازی باید وظایف خود را خیلی خوب انجام داده و در عین حال باید متوجه کمک به دیگران هم باشد. اینها همه درسهایی بوده که من در والیبال یاد گرفتهام.

* چه کسی بیشترین تاثیر را در زندگی ات داشته؟

پدر و مادرم و همچنین جوز په بروزی؛ یکی از روسای باشگاه راونا که از زمان نونهالی، درسهای بسیار زیادی از او آموختم.

* از نظـر مـردم تو یک قهرمان واقعی هســتی. فکر میکنی یک قهرمان واقعی باید چه ویژگیهایی داشته باشد؟

من از همه ممنونم. مردم به من خیلی لطف و محبت دارند. اما یک قهرمان واقعی از نظر من کسی است که قبل از هر چیزی در یک مسابقه موفق عمل کند؛ کسی که علم پیروز شدن را داشته باشد و بعد از یک ناامیدی بزرگ دوباره سـرش را بالا نگه داشــته و با فروتنی هرچه تمامتر کارش را دنبال کند. یک قهرمان باید الگوی نوع دوستی باشــد و با این ویژگی دیگران را راهنمایی کند. باید احساس مسئولیت را بشناسد. یک قهرمان واقعی فردی متواضع است و میداند که همیشــه چیزهای جدیدی برای یاد گرفتن در زندگی وجود دارد.

* چه زمانی تصمیم به تاسیس انجمن گرفتی؟

قبل از پیوند مغز استخوان، همزمان با وقتی که دورههای شیمی درمانی من با دوز بالا شروع شد. آن زمان، من و همسرم به دنبال یافتن راهی بودیم برای تشکر از پزشکانی که مشغول مداوای بیماران بودند و در عین حال میخواستیم تا به افرادی که هر روزه با سرطان دست و پنجه نرم میکنند کمک کرده و راهی پیش روی آنها قرار دهیم. به همین دلیل تصمیم به تاسیس انجمن گرفتیم.

* در واقع این انجمن بعد از درمان بیماری تو تاسیس و راه اندازی شد؟

بله. این انجمن در آپریل ۲۰۱۲ میلادی، حدودا دو ماه بعد از اتمام دوره درمانم تاسیس شد.

* آیا این انجمن یک مرکز درمانی است؟

نه. مرکز پزشکی برای مداوای بیماران نیست. یک انجمن تحقیقاتی است و مکانی برای جذب منابع مالی در راه انجام تحقیقات پزشکی در زمینههای بیماریهایی مثل سرطان خون مانفهم

* چطوری هزینههای درمان بیماری خودت را پرداخت کردی؟ خود من در رابطه با بیماریام چیزی پرداخت نکردم. در یک

مرکز عمومی هماتولوژی در بیمارستان سانتا ماریای میزریکوردیا که در شهر پروجاست، تحت درمان قرار گرفتم. تمام هزینههای درمانیام توسط دولت و مرکز سلامت منطقه پرداخت شد.

* وقتی به عنوان یک والیبالیست به کار خود پایان دادی، چه کاری دوست داری انجام بدهی؟ به فعالیت در مربیگری والیبال فکر کرده ای؟

خیلی دوست دارم که در والیبال بمانـم و در این محیط فعالیت کنـم. هنور نمی دانم کـه آیا در نقش مربی یا رئیس یک باشـگاه

فعالیت خواهم کرد یا نه. بستگی به شرایط دارد. باید ببینم چه پیش خواهد آمد.

* اگـر دوبـاره متولد میشـدی باز هم دوسـت داشـتی که یک والیبالیست باشی؟

به طور حتم! اگر دوباره متولد بشـوم باز هم والیبالیسـت خواهم شد. * نظر شخصی تو در رابطه با شرایط فعلی والیبال ایتالیا چیست؟

در حال حاضر شرایط اقتصادی خوب نیست و این وضعیت ما را با سختیهای زیادی مواجه کرده. ولی با این اوصاف و با توجه به شرایط مالی ممکن، مسابقات سری آ در عالی ترین سطح ممکن در حال برگزاری است. اما باز هم در مقایسه با گذشته در سطح پایین تری قرار دارد. ما قبلا شاهد برگزاری مسابقات سری آ در

پایین تری قرار دارد. ما قبلا شهد برگزاری مسابقات سری آ در شه شهر ایستی ترار دارد. ما قبلا شهد برگزاری مسابقات سری آ در شهر ایستی که خوشبختانه ایتالیا تیمملی قدر تمندی دراختیار دارد که مردم به آن علاقه بسیار زیادی دارند. معتقدم والیبال ایتالیا در حال گذر از شرایط سختی است که به زودی این شرایط مرتفع شده و والیبال ما دوباره به بالاترین سطح ممکن باز خواهد گشت.

ه نظرت در مورد ولاسکو و موفقیتهای پی در پی اش با تیمملی ادان حست؟

ولاسکو مربی بسیار بزرگ باشخصیتی منحصر به فرد است. کاریزما و ذهنیت او برای تمام مردانی که در ورزش حرفهای مشغول به کارند، یک الگوی حقیقی و مثال زدنی است. او عملکرد بسیار خوبی کنار تیمملی والیبال ایران هم داشت. من بازی این تیم را خیلی دوست دارم. به تیمملی ایران حقیقتا به خاطر موفقیتهایی که داشته تبریک می گویم.

* آیا به فعالیت در لیگ ایران علاقه مندی؟

بله. فعالیت در لیگ ایران می تواند برایم یک تجربه زیبا باشد. من به ایرانیها و انقلابی که طی سالهای اخیر در رشد و پیشرفت والیبال داشته و توانستهاند این موقعیت را حفظ کنند، تبریک می گویم.

* بعد از اینکه استویچف و بسیاری از بازیکنان مطرح از تیم ترنتینو جدا شدند، حالا تیم در چه شرایطی به سر میبرد؟

بلـه بسـیاری از قوی تریـن بازیکنان و همچنین مربی تحسـین برانگیزی مثل اسـتویچف از ترنتینو جدا شـده اند. ولی همچنان این تیم با در اختیار داشــتن جمعـی از بهترینها موقعیت خوب و قابل قبولی دارد. بسـیاری از بازیکنان جوان در کنار بازیکنان باتجربهای مثل من و بیرارلی و سوکولوف توپ میزنند. باید تاکید کنم که تیم در شـرایط خوب و قدرتمندی است. ما برای رسیدن به فینال تمرکز میکنیم. شـرایط برای ترنتینو درسـت شبیه به گذشته است.

* سخت ترین مسابقهای که تا به حال بازی کردهای چه مسابقهای بوده؟

پنجمیسن بازی فینال اسکودتو که در مقابل تیم پیاچنزا در ژوئن ۲۰۱۳ برگزار شد، سخت ترین مسابقهای بود که من در طول فعالیت حرفهای ام در دنیای والیبال بازی کردم. پیاچنزا تیم بسیار قدر تمندی بود و برای کسب پیروزی از انگیزه بسیار زیادی برخوردار بود. در آن زمان من به دلیل بیماری در حدود دو سال بود که نتوانسته بودم در تمام طول فصل در مسابقهای با این سطح سنگین بازی کنم. به همین علت بود که حضور در آن مسابقه با آن شرایط خاص برایم بسیار سخت بود. آن مسابقه برای من در نقش یک نبرد بزرگ بودکه خوش بختانه پایان خوبی هم برای تیم ما داشت.

ومستان ۹۲ زمستان ۹۲ م